

at man mener at beherske en Vare, som andre Erhverv og andre Samfundslag har Brug for, protesterer man mod, at Afleveringspligt gennemføres i Henhold til Lov af 7. August 1914.

Jeg ønsker med disse Bemærkninger at præcisere Landbrugsudvalgets Mindretals Standpunkt i dette Spørgsmaal. Vi finder, at naar vi vil gøre Brug af den gældende Lovgivning til at sikre vor Eksistens i en vanskelig Situation, selv om det gaar ud over andre, Handelsstanden eller større Jordbrugere her i Landet, kan vi ikke med Skygge af Ret protestere imod, at andre Mennesker ogsaa gør Krav paa det samme Hensyn, naar deres Forsyning med nødvendige Varer ikke kan ske, medmindre de, som fremstiller Raavarerne, bliver tvunget til at aflevere disse til Samfundets fælles Forsyning.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Frokjær: Dette Lovforslag gaar jo ud paa Nedsættelse af et Uldnævn, som skal have Overledelse af og Tilsyn med den ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. Maj 1918 autoriserede Uldcentral. Deraf ser vi, hvad vi ogsaa har hørt nu, at denne Sag har en Forhistorie. Vi andre, som har været udenfor, har kun mærket det ved de Bekendtgørelser, der er udstedte af Indenrigsministeriet, foruden den nævnte af 31. Maj 1918 tillige den af 11. Maj om Maksimalpriser og den af 21. Maj om Uldtælling. Jeg tror at kunne sige, at disse Bekendtgørelser ude i Befolkningen har skabt en stor Usikkerhed, og det baade blandt Uldproducenterne, blandt de handlende og blandt Uldforbrugerne. De har skabt en Situation, som er ganske uholdbar, en saadan Situation, at den højtærede Minister nu er nødt til at komme til Rigsdagen for at faa klare Sagerne. Jeg skal sige paa mit Partis Vegne, at vi er villige til at medvirke til, at denne Sag bliver ordnet paa en tilfredsstillende Maade. Vi ser, det er en meget vanskelig Sag at faa ordnet nu, men vi vil gøre vort bedste for at medvirke til, at den kan ordnes tilfredsstillende baade for Producenterne og Forbrugerne. Vi ser ikke Sagen fra et ensidigt Producentstandpunkt, men vi ser det som en Samfundssag at faa dette Spørgsmaal ordnet saaledes, at vor Uld kan komme frem, og vi kan faa Klæder igen. Vi ser, det er uheldigt, at medens en Del af vort Folk har Garn og Klæder

nok, er der mange, som ikke har nok. Saadan maa Forholdet ikke være, det skal ordnes, og det skal ordnes ved Lov. Den højtærede Indenrigsminister har været meget uheldig med disse Bekendtgørelser, først ved Fastsættelsen af Maksimalpriserne og dernæst ved den Bestemmelse, at vi Producenter skal aflevere vor Uld til disse Maksimalpriser. Jeg synes, den højtærede Indenrigsminister her giver den midlertidige Lov af 7. August 1914 en temmelig vid Anvendelse; jeg synes ikke, Ministeren har Ret til at fastsætte Maksimalpriser og dernæst paabyde Uldlevering til disse Maksimalpriser. Ganske vist maa vi efter Kornloven aflevere vort Korn efter Maksimalpriser, men i det her foreliggende Tilfælde gaar den højtærede Indenrigsminister udenom Rigsdagen. Den højtærede Indenrigsminister benytter Loven af 7. August 1914, og hvis denne Lov giver Indenrigsministeren en saadan Ret, maa jeg give den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Jensen) Ret i, at vi maa se, om vi ikke kan faa ændret den midlertidige Lov af 7. August 1914.

Hvad Maksimalpriserne paa Uld angaar, synes jeg, de er temmelig lave, thi hvad det drejer sig om, er at sætte Priserne saadan, at Varerne kan komme frem. Jeg giver ogsaa Venstres Ordfører Ret i, at naar vi sætter Priserne for lavt, beholder Producenterne deres Varer, men naar vi sætter dem høje nok, skal Varerne nok komme. Der er imidlertid en Fejl ved de Maksimalpriser, der her er fastsatte. Der staar i Bekendtgørelsen, at for „hvid rygvasket Uld“ er Maksimalprisen 9,35 Kr. pr. kg. De, der har sat den Maksimalpris, maa ikke forstaa Forholdet rigtigt. Der skulde have staaet „hvid renvasket Uld“, saa havde man faaet det rette Forhold frem, og saa kunde vi Producenter have faaet 9,35 Kr. pr. kg. Nu faar vi en ganske anden Pris; vi har nemlig kun saa lidt, der kaldes hvid rygvasket Uld. Paa den Maade havde man faaet det rette frem, og saa havde vi faaet en ordentlig Pris for vore Varer. Desuden maa jeg mene, at naar der sættes Maksimalpris paa Uld, maa der ogsaa sættes Maksimalpris paa Garn. Nu ved jeg ganske vist, at der forhandles om Maksimalpris paa Garn, men det ved Producenterne ikke, og derfor maa det noget undskyldes Producenterne, naar de, om jeg saa maa sige, tilbageholder deres Uld. De ved, at de skal aflevere Ulden til disse Maksimalpriser, men de ved ogsaa, at naar de køber Garn, skal de betale 24 og 26